

32 године од смрти Павла Вуисића

„Волим само оне због којих не морам да се одричем себе да бих им се допао.

Неки људи оставе нешто иза себе тек кад чучну.

Све поскупљује само је човек све јефтинији.

Ко измисли недостајање, памет му недостајала.

Понекад, након разговора са неким људима, човек осети потребу да пријатељски помилује камен, осмехне се дрвету и са пуно поштовања скине капу пред магарцем“,

говорио је један од најомиљенијих српских и југословенских глумаца, Павле Вуисић (1926-1988) чија је годишњица смрти обележена у Удружењу за културу, уметност и међународну сарадњу Адлигат у којем се налази његов легат.

Ова годишњица је посебна и због тога што је супруга Павла Вуисића, Мирјана Вуисић, са Павлом провела тачно 32 године у браку, а сада се навршило 32 године од његове смрти, па је „са Павлом провела исто времена као и без њега, а заправо непрекидно – са њим.“ Зато је одлучила да овај дан обележи још једним обogaћивањем легата у Адлигату: на годишњицу је поклонила десетине фотографија, од којих су многе непознате, настале током снимања филмова иза сцене или током припрема за снимање, као и мноштво фотографија из њеног и Пајиног приватног живота. Поред тога, поклонила је Пајин лични бријач и бележницу у коју је она бележила његове мисли. Новопоклоњени

предмети су посебно изложени и показани посетиоцима.

„Мирјана Вуисић је била лепотица, а и сада је веома шармантна дама. Али када погледате њене фотографије у младости, од којих је многе снимео њен брат Михаило Јовановић, јасно је зашто се Паја заљубио. Иначе, Пајине фотографије су велика реткост, он

није волео да се слика. Почаствовани смо што чувамо њихову заоставштину и што имамо прилике да је показујемо јавности“, каже Виктор Лазић, председник Удружења Адлигат.

Легат великана српског и југословенског глумишта и његове супруге, Мирјане Вуисић, налази се у овом удружењу и део је сталне музејске поставке на Бањици. У легату се може видети мноштво Пајиних личних предмета као на пример сет његових лула, свежањ кључева са кључем камиона који је вожен у камионџијама, љубавна писма супрузи, својеручно исцртавани нацрти за прављење бродова, поезија коју је исписивао у ходу и често бацао, а супруга сакупљала.

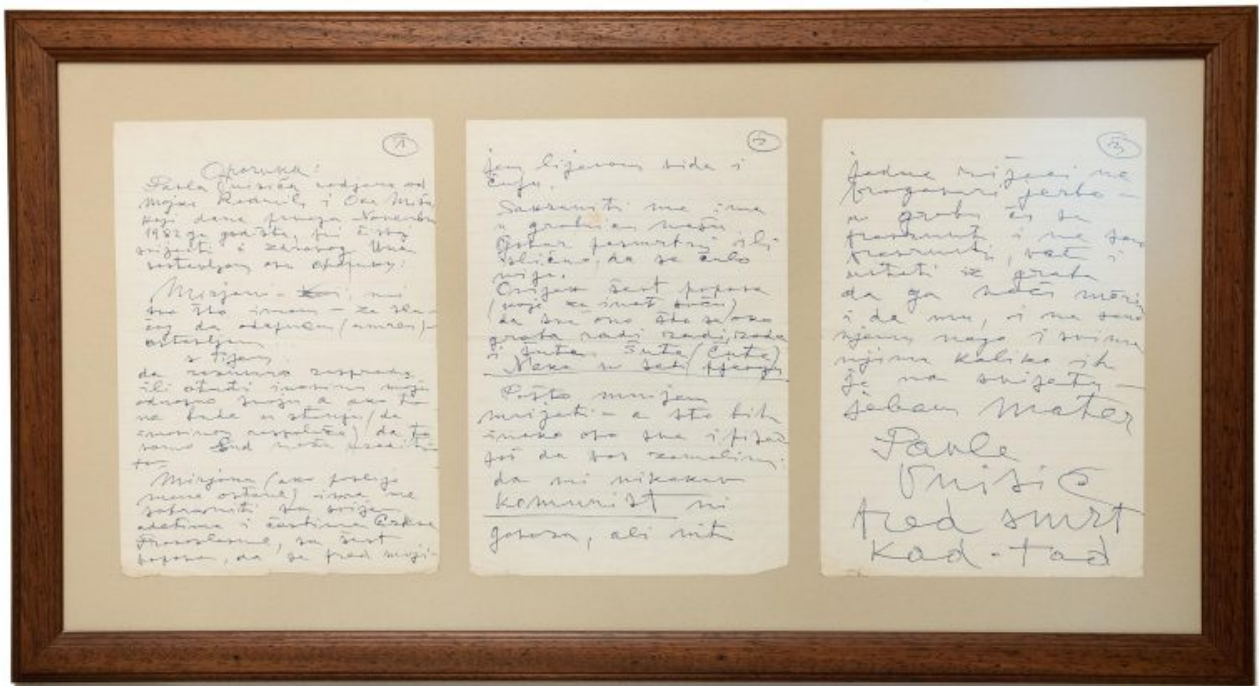

Поводом годишњице, одржан је пригодан помен на гробљу а у седишту Удружења Адлигат на Бањици у организацији општине Вождовац поводом Дана европске баштине, организовано је предавање о Павлу Вуисићу и читање његове поезије, а током овог догађаја о животу са њим, о томе колико није волео глуму као ни систем у којем је живео, присутнима је говорила супруга, Мирјана Вуисић. Предавање је снимљено за посебну аудио архиву Адлигата.

Један од најзначајнијих експоната свакако је оригинални Пајин тестамент, који је такође прочитан овом приликом а чија је интегрална верзија, уместо цензурисане, постала доступна јавности тек под притиском Удружења Адлигат. У тестаменту Павле Вуисић захтева да му шесторица попова пјевају на сахрани, али у себи тако да их он не чује и да му „ниједан комунист“ не држи говора, „али нити једне ријечи не проговори, јербо ћу се у гробу преврнути и не само преврнути, већ и устати из гроба да га ноћу морим и да му, њему и свима, колико их је на свету, ј... матер.“

Две песме Павла Вуисића:

(А кад ја претворим)

А кад ја претворим
 Ове своје
 Големе руке у камен
 А кад ја претворим,
 Ником се неће знати знамен
 Онда кад ја претворим
 Ове своје уморне руке
 У камен.

(Боже, учини)

Боже, учини
 Да умрем ове ноћи,
 Боже који си свемогућ
 Учини тако
 И буди миран,
 Платићу.
 Знам, и ти си корумпиран.